

สรุปผลการรับฟังความเห็น

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.

๑. วิธีในการรับฟังความเห็นและจำนวนครั้งในการรับฟังความเห็น

๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ สวทช. (www.sti.or.th) ระหว่างวันที่ ๓ - ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

๒) การรับฟังความเห็นในระหว่างการประชุมของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในวาระที่สอง

๒.๑) การรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมหว่ากอ ๑-๒ สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ โดยมีผู้เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๘๓ คน จากทั้งหน่วยงานภาครัฐ สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิและประชาชนทั่วไป ดังนี้

หน่วยงานภาครัฐ ๕๔ คน ได้แก่ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข , สถาบันวักขินแห่งชาติ , สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ , ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ , สถาบันนิวเคลียร์แห่งชาติ , สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม , สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา , กรมทรัพย์สินทางปัญญา , สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม , ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ , กองทุนผู้ประกอบการเทคโนโลยีและนวัตกรรม , สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ , สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย , สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร , สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ , สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ , สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษา ๑๕ คน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , มหาวิทยาลัยมหิดล , มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ , มหาวิทยาลัยบูรพา , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี , สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์ และราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

หน่วยงานภาคเอกชน ๑๐ คน ได้แก่ บริษัท สยามสเนล จำกัด , บริษัท กิโสโค จำกัด , บริษัท ฮอทิเจนเนติกส์ รีเสิร์ช (เอส.อี. เอเชีย) จำกัด , บริษัท เอเชียสตาร์ แอนนิมัล เฮลท์ จำกัด , บริษัท ไอโค-โอโกร โปรเทค จำกัด , บริษัท เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด , บริษัท เอสซีจี แพคเกจจิ้ง จำกัด และบริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัดและ

ผู้ทรงคุณวุฒิและประชาชนทั่วไป ๔ คน ได้แก่ นางพวงรัตน์ อัครพิศิษฐ์ , นางชัชชา เทพรานนท์ , นายเลอสร ธนสุกาญจน์ และนางเพียงเพ็ญ วงศ์นภาพรรณ

โดยมีรายละเอียดการประชุม ดังนี้

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

นายกิติพงศ์ พร้อมวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) กล่าวเปิดการประชุม และนำเสนอหลักการ วัตถุประสงค์ และ

ความก้าวหน้าของการเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.
ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติมีหลักการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ในเรื่องการถือครองสิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมโดยผู้ให้ทุน การปลดล็อกข้อจำกัดในการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปต่อยอดการใช้ประโยชน์ และการสร้างแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม

๒. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ฉบับที่นำมารับฟังความคิดเห็น ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรียบร้อยแล้ว ภายหลังจากรับฟังความคิดเห็นจะนำเข้าสู่การพิจารณาในวาระที่ ๓ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบในหลักการต่อไป

ที่ประชุมได้อภิปรายให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. สรุปได้ ดังนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติ

- มีข้อสังเกตว่า หลักการของกฎหมายฉบับนี้เน้นเรื่องการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อาจทำให้งานวิจัยซึ่งไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ถูกลดทอนความสำคัญไป ซึ่งอาจส่งผลต่อการวิจัยในลักษณะอื่น เช่น งานวิจัยด้านวัคซีนของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความมั่นคง

- พระราชบัญญัตินี้กำหนดต้นทุนและจำกัดเฉพาะเรื่องแหล่งทุน ควรกำหนดเรื่องการส่งเสริมหรือ incentive ที่ทำให้นักวิจัยมีแรงจูงใจอยากเข้ามาทำวิจัย และส่งเสริมให้เอกชนอยากนำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ และสามารถให้ทุนในช่วงของการ translate งานวิจัยเพื่อมาทำให้เกิดการใช้ประโยชน์ด้วย

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

- มีข้อสังเกตว่า ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่ครอบคลุมหลักการเรื่องการให้ทุนซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๗

๓. ระยะเวลาการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๒

- มีข้อสังเกตว่า หลักเกณฑ์ที่จะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้หลายมาตรา และเกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งควรกำหนดให้มีความชัดเจนภายใน ๑๘๐ วัน ก่อนกฎหมายบังคับใช้

๔. ข้อยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวม หรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานของการวิจัยอื่นตามมาตรา ๔(๔)

- มีข้อสังเกตว่า หากหากปรากฏภายหลังว่าผลงานวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวม หรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานของการวิจัยอื่น (exceptional circumstances) จะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร

- จะทำอย่างไรไม่ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาล่าช้า ทำให้เกิดปัญหาคอขวด

๕. บทนิยามในมาตรา ๕ การวิจัยที่มาจากทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม และการจ้างช่วง

- กรณีหน่วยงานของรัฐที่ได้เงินมาจากกองทุนพลังงาน และกองทุนมาจากโรงไฟฟ้าที่มีวัตถุประสงค์หลักในการให้ทุน การวิจัยและนวัตกรรมจะถือว่าอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

- ควรกำหนดคำนิยาม “สัญญาจ้างช่วง” ไว้ด้วยเพื่อการตีความในมาตรา ๗ และกำหนดขอบเขตของสัญญาจ้างช่วงให้ชัดเจน

๖. มาตรา ๗ อำนาจในการออกระเบียบการจัดทำสัญญาให้ทุน

- ปัจจุบันกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานของรัฐหลายแห่งกำหนดให้คณะกรรมการบริหารหน่วยงานมีหน้าที่และอำนาจในการออกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดสรรทุนของหน่วยงานตนเอง การกำหนดให้ กสว. ออกระเบียบอาจเป็นการให้อำนาจที่กว้างหน่วยงานต่างๆ ควรปรับแก้เป็นให้คณะกรรมการ (กสว.) ออกแนวทางหรือกรอบในการจัดทำสัญญารับทุน รวมถึงข้อกำหนดในการจ้างช่วงด้วยมาตรา ๘ ไม่ได้กำหนดขั้นตอนการพิจารณาของผู้ให้ทุนไว้

๗. มาตรา ๙ การเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม

- คำว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐” ทำให้เกิดความสับสนว่า มาตราใดเป็นมาตรหลัก มาตราใดเป็นข้อยกเว้น

- โดยหลักการหน่วยให้ทุนเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งหากผู้วิจัยต้องการเป็นเจ้าของให้ทำเรื่องขอ ซึ่งในทางปฏิบัติมีการตกลงกันเรื่องสิทธิความเป็นเจ้าของไว้ตั้งแต่เริ่มทำสัญญา ดังนั้นในทางปฏิบัติหน่วยให้ทุนอาจจะเลือกได้ว่าจะให้ทุนหรือไม่

- เมื่อยื่นขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมพร้อมแผนการใช้ประโยชน์ในผลงานชิ้นแรกแล้ว แต่ในโครงการได้ค้นพบผลงานวิจัยและนวัตกรรมอีกหลายชิ้น ซึ่งต้องใช้ประโยชน์ประกอบกัน ซึ่งมาตรา ๑๒ กำหนดว่าหากครบระยะเวลา ๒ ปีแล้ว ไม่มีการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย ให้ผลงานวิจัยตกไปเป็นของผู้ให้ทุน กรณีเช่นนี้หากมีขั้นตอนวิจัยที่ซับซ้อน (complication scenario) เช่น ค้นพบผลงานหลายชิ้น แต่ผลงานชิ้นแรกครบกำหนดระยะเวลา ๒ ปีแล้ว โดยที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์ แต่ผลงานชิ้นที่ ๒ ยังไม่แล้วเสร็จ และจะต้องใช้ผลงานวิจัยทั้ง ๒ ชิ้นประกอบการจึงจะใช้ประโยชน์ได้ จะมีแนวปฏิบัติอย่างไร ในทางปฏิบัติมีการรับทุนของหน่วยงานบางแห่ง กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาและนักวิจัยลงนามร่วมกัน ในฐานะผู้รับทุน จะมีแนวปฏิบัติตามมาตรา ๙ อย่างไร

๘. หลักการมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ โดยรวมกำหนดให้เป็นการใช้ดุลพินิจค่อนข้างมาก ควรให้มีหลักเกณฑ์คร่าวๆ ให้เห็นเพื่อเป็นกรอบในการใช้ดุลพินิจเพื่อป้องกันปัญหาในอนาคต

๙. มาตรา ๑๐ กรณีหน่วยงานของรัฐและเอกชนร่วมกันให้ทุนสนับสนุนการวิจัย

- ข้อกำหนดในมาตรานี้อาจเป็นอุปสรรคที่จะหาหน่วยงานภาคเอกชนมาร่วมลงทุนในงานวิจัย ซึ่งอาจมีหลักเกณฑ์เรื่องการร่วมลงทุนของเอกชนไว้แล้ว ซึ่งหากขัดกับกฎหมายกลางจะมีแนวทางอย่างไร

- ควรกำหนดสัดส่วนการร่วมลงทุนของเอกชนและตกลงในเรื่องความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาไว้ตั้งแต่ต้นเพื่อมิให้เกิดปัญหาในภายหลัง

- ในกรณีที่เอกชนสนับสนุนทุนร่วมกันในโครงการวิจัยของภาครัฐ จะมีแนวปฏิบัติอย่างไร ซึ่งหลักการต้องไม่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมของภาคเอกชน

๑๐. มาตรา ๑๑ การให้สิทธิคนต่างด้าว

- คนต่างด้าว จะมีสิทธิเป็นเจ้าของผลงานในกรณีใดได้บ้าง ควรออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ชัดเจน

๑๑. มาตรา ๑๒ ระยะเวลาบังคับการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

- มีข้อสังเกตเกี่ยวกับระยะเวลา ๒ ปี จะไม่สอดคล้องกับงานวิจัยด้าน digital ซึ่งพัฒนาและหมดอายุเร็วมาก

๑๒. มาตรา ๑๓ การจัดสรรรายได้ให้แก่นักวิจัยและการนำไปใช้สำหรับการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม

- เกณฑ์การแบ่งปันผลประโยชน์ให้นักวิจัย และเกณฑ์การนำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้สำหรับการวิจัยและสร้างนวัตกรรม ของแต่ละมหาวิทยาลัย/สถาบันวิจัย กำหนดไว้แตกต่างกัน จึงตั้งข้อสังเกตว่าไม่ควรระบุสัดส่วนที่ตายตัวลงในระเบียบที่จะออกตามมาตรา

- มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องภาษีเงินได้ไว้หรือไม่ อย่างไร

๑๓. มาตรา ๑๕ สิทธิของผู้ให้ทุนในการใช้ผลงานวิจัยและนวัตกรรม

- มีข้อสังเกตว่า หากรูปแบบการใช้ประโยชน์ขัดกันระหว่างหน่วยงานผู้ให้ทุนและผู้รับทุน เช่น การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ กับสาธารณประโยชน์ จะมีแนวทางการพิจารณาอย่างไร

๑๔. มาตรา ๑๘ การบังคับใช้สิทธิ

- ในกรณีของพระราชบัญญัติวัคซีนแห่งชาติ กำหนดในเรื่องการบังคับใช้สิทธิไว้เช่นเดียวกันจะใช้กฎหมายใดบังคับ

๑๕. ความเห็นในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

- กสว. เป็นคณะกรรมการที่มีหน้าที่ในเรื่อง budget allocation จะมีความเหมาะสมหรือไม่หากให้ทำหน้าที่ implementation plan ตามพระราชบัญญัตินี้

- มีหลายเรื่องที่จะต้องไปกำหนดในระเบียบ กสว. จะมีรายละเอียดอย่างไรให้อื้อในทางปฏิบัติ
- ควรมีการจัด public hearing กฎหมายลูกบทที่จะออกภายใต้พระราชบัญญัตินี้ด้วย
- กรณีที่พระราชบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติสิทธิบัตรกำหนดหลักการไว้เหมือนกัน จะนำกฎหมายใดมาใช้บังคับ

๒.๒) การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ สอวช. (www.nxpo.or.th) ระหว่างวันที่ ๑๙ ตุลาคม - ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ (รวม ๑๖ วัน) โดยมีผู้แสดงความเห็น จำนวน ๕ คน มีรายละเอียด ดังนี้

ชื่อ-สกุล (email)	หน่วยงาน	หลักการ	ความคิดเห็น
วัชรีย์พร คุณสนอง kunsanon@go.buu.ac.th	สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัย บูรพา	เห็นด้วย	เป็นการสนับสนุน ในการนำองค์ความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม หรืออื่นๆ ตามระบุ นำไปต่อยอด พัฒนาและสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ประเทศชาติ ประหยัดเวลาและงบประมาณ ของประเทศในภาพรวม
บุบผา เตชะภัทรพร bubpha.tec@biotec.or.th	สำนักงาน พัฒนา วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี แห่งชาติ	เห็นด้วย	1. รายละเอียดแทบทั้งหมดกำหนดไว้ใน ระเบียบที่คณะกรรมการจะเป็นผู้ออก ซึ่งยังไม่เห็นรายละเอียดทำให้ไม่แน่ใจว่า การ implement พระราชบัญญัติฉบับนี้จะ ดำเนินการเช่นไร ขั้นตอนที่เกิดขึ้นจะเป็น อุปสรรค หรือ จะส่งเสริมการนำผลงานวิจัย ไปใช้ประโยชน์ 2. ข้อกำหนดในมาตรา 16 ระบุให้ "ผู้ให้ทุน" เป็นผู้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ในการนี้ ควรพิจารณาให้รอบคอบว่า หน่วยงานให้ ทุนควรมีหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ หน่วยงาน ให้ทุนควร focus เรื่องโจทย์วิจัยที่จะ สนับสนุนทุน ไม่ควรมีการจูงใจนำผลงานไป ใช้ประโยชน์เพราะจะทำให้เกิดความล้าหลัง และขัดแย้งกับหน่วยงานผู้รับทุน ดังที่เป็น ปัญหาในปัจจุบันกับหน่วยงานให้ทุนที่ทำ หน้าที่ในการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ด้วย

ชื่อ-สกุล (email)	หน่วยงาน	หลักการ	ความคิดเห็น
			<p>3. พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ควรบังคับใช้ในกรณีที่มีการร่วมให้ทุน (มาตรา 10) ควรให้ผู้ร่วมให้ทุนตกลงกันเอง โดยไม่ต้องใช้กลไกของ พรบ.ฉบับนี้</p> <p>4. กรณีที่จะมีการโอนความเป็นเจ้าของให้แก่นักวิจัย ควรมีกลไกที่ทำให้มั่นใจได้ว่าหน่วยงานผู้รับทุน (เช่นต้นสังกัดของนักวิจัย) รับรู้และยินยอมให้งานวิจัยนั้นเป็นของนักวิจัย เพื่อป้องกันกรณีพิพาทที่อาจเกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานต้นสังกัด/หน่วยงานรับทุน กับนักวิจัย</p>
<p>สุกัญญา อามีน Heartofyosemite@gmail.com</p>	<p>สำนักงาน การวิจัย แห่งชาติ</p>	<p>ไม่เห็น ด้วย</p>	<p>ขาดความชัดเจน ไม่ได้ อธิบายเหตุผลความจำเป็นใด ๆ</p>
<p>นายอภิชา ฤชาทิพย์ aphicha.r@dmh.mail.go.th</p>	<p>สำนัก วิชาการ สุขภาพจิต กรม สุขภาพจิต</p>	<p>ไม่เห็น ด้วย</p>	<p>1. ควรบังคับใช้ทุกหน่วยงานของรัฐที่ให้การสนับสนุน ทั้งทุนวิจัย หรืออนุมัติใช้ทรัพยากรของหน่วยงานของรัฐ (คน บุคลากรที่มาร่วมส่วนในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการวิจัย อุปกรณ์สิ่งของ สาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ เป็นต้น หรือเวลาราชการ) ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินทุนสนับสนุนการวิจัย/เงินอุดหนุนวิจัย หรือเงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐ (เงินนอกงบประมาณ) ด้วยครับ</p> <p>2. คำว่า "ประโยชน์" ควรนิยามให้ชัดว่าเป็น "ผลประโยชน์" ของนักวิจัยมากกว่าไหม กับเนื้อแท้ "ประโยชน์จากการนำไปใช้" ที่ควรเกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นสำคัญ</p>
<p>พันตำรวจตรี ภูริตพัชร์ นันท สิทธิ์อังกูร phuritpach.na@police.go.th</p>	<p>สำนักงาน ตำรวจ แห่งชาติ</p>	<p>เห็นด้วย</p>	<p>เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศสู่ประเทศเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม</p>

๒. พื้นที่ในการรับฟังความเห็น

จากทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฯ โดยการประชุมสัมมนารับฟังความเห็น และการรับฟังความเห็นผ่านเว็บไซต์ สวทช. และ สอวช.

๓. สรุปประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น และการชี้แจงรายประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งหมดเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๓ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น
1. หลักการของกฎหมาย	<ul style="list-style-type: none">- หลักการของกฎหมายฉบับนี้เน้นเรื่องการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งอาจทำให้ความสำคัญของการสนับสนุนงานวิจัยที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ถูกลดทอนความสำคัญไป- กฎหมายฉบับนี้สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้รับทุนได้เป็นเจ้าของผลงานวิจัย ซึ่งนับว่าเป็นเพียงต้นทางของการนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ควรส่งเสริมให้ออกชนนำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ด้วย- ควรมีนโยบายสนับสนุนการให้ทุนในช่วง Translational research เพื่อส่งเสริมปลายทางของการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์- ควรสร้างแรงจูงใจ (incentive) แก่นักวิจัยให้เข้ามารับทุนในช่วงของการต่อยอดผลงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้วย	<ul style="list-style-type: none">- ข้อเสนอในประเด็นนี้อาจพิจารณาเป็นมาตรการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมได้ แต่ไม่ควรเป็นหลักการในกฎหมาย เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากการสนับสนุนทุนจากงบประมาณของรัฐ โดยได้วางกลไกส่งเสริมการใช้ประโยชน์ด้วยการให้ความเป็นเจ้าของแก่ผู้รับทุน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการต่อยอดผลงานวิจัยเพื่อออกสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์- กลไกการให้สิทธิความเป็นเจ้าของแก่ผู้รับทุนนี้สร้างให้เกิดการร่วมวิจัยของผู้รับทุน (ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่มหาวิทยาลัยและนักวิจัย) กับภาคเอกชนที่เป็นผู้ใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมอย่างแท้จริง ก่อให้เกิดการร่วมลงทุนด้านการศึกษาและสร้างนวัตกรรมมากขึ้นตามนโยบายและเป้าหมายของประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
2. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	- ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่ครอบคลุมหลักการเรื่องการให้ทุนซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๖	- ชื่อพระราชบัญญัติตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย คือ การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม
3. ระยะเวลาการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา 2	- หลักเกณฑ์ที่จะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลายมาตราและเกี่ยวเนื่องกันซึ่งควรกำหนดให้มีความชัดเจนภายใน ๑๘๐ วัน ก่อนกฎหมายบังคับใช้	- หน่วยงาน สอวช. และสกสว. นำหารือร่วมกับคณะกรรมการผู้ออกระเบียบตามกฎหมาย (กสว.) ในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม
4. ข้อยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวม หรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานของประชาชนชาวไทยโดยรวม หรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานของการวิจัยอื่นตาม มาตรา 4 (4)	<ul style="list-style-type: none"> - หากปรากฏภายหลังว่าผลงานวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวม หรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานของการวิจัยอื่น (exceptional circumstances) จะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร - การกำหนดให้หน่วยงานรัฐประกาศกำหนด “การวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมวลมนุษยชาติ” โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนการทำสัญญาให้ทุน จะทำให้เกิดความล่าช้าในการบริหารจัดการทุนหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - โดยปกติแล้วผลงานวิจัยมีลักษณะ Exceptional Circumstances ที่พบภายหลังจากที่ได้ให้ทุนสนับสนุนไปแล้ว (Breakthrough Technology) มักเกิดขึ้นน้อยมาก โดยผลงานวิจัยฯ ตามมาตรานี้จะต้องมีลักษณะ 1) เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวม หรือ ๒) จะต้องใช้เป็นพื้นฐานของการวิจัยอื่นซึ่งเป็นไปได้ยาก ซึ่งหากเกิดผลงานวิจัยลักษณะนี้ขึ้นจริง และหากมีความจำเป็นทางสาธารณะที่ต้องการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยนี้ กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐสามารถบังคับใช้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นเพื่อประโยชน์สาธารณะได้ (มาตรา 18) - ขั้นตอนการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการประกาศว่าผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นจากการสนับสนุนทุนเป็น Exceptional Circumstances จะต้องมีขั้นตอนการรับฟังความเห็นสาธารณะก่อนที่หน่วยงานของรัฐประกาศ และจะต้องได้รับความ

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
		เห็นชอบจากคณะกรรมการ ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่สร้างให้เกิดความชัดเจนก่อนการทำสัญญาให้ทุน และสร้างให้เกิดกระบวนการตรวจสอบและสร้างความสมดุล (Check and balance) โดยผู้รับทุนจะต้องทราบเงื่อนไขว่าผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นไม่อยู่ใต้กฎหมายนี้ก่อนทำสัญญารับทุน
5. บทนิยาม “การวิจัยที่มาจากทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม” และ “การจ้างช่วง” (มาตรา 5)	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีหน่วยงานของรัฐที่ได้เงินมาจากกองทุนพลังงาน และกองทุนมาจากโรงไฟฟ้าที่มีวัตถุประสงค์หลักในการให้ทุน การวิจัยและนวัตกรรมจะถือว่าอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้หรือไม่ - ควรกำหนดคำนิยาม “สัญญาจ้างช่วง” ไว้ด้วยเพื่อการตีความในมาตรา ๗ และกำหนดขอบเขตของสัญญาจ้างช่วงให้ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือหน้าที่และอำนาจหลักในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมโดยตรง และหน่วยงานของรัฐอื่นใด ตามที่สภานโยบายประกาศกำหนด ทั้งนี้ หากกองทุนพลังงานและกองทุนโรงไฟฟ้าอยู่ในขอบข่ายของหน่วยงานรัฐที่มีวัตถุประสงค์ หรือสภานโยบายประกาศกำหนด ก็จะต้องตกอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้เช่นกัน - คำว่า “สัญญาจ้างช่วง” เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป
5.1* หน่วยงานที่มีบทบาทเป็นผู้ให้ทุน (มาตรา 3)	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการกำหนดแหล่งทุน หรือหน่วยงานที่มีบทบาทในการให้ทุนให้มีความชัดเจนว่าครอบคลุมถึงหน่วยงานให้ทุนใดบ้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดในนิยาม “ผู้ให้ทุน” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม” และ มาตรา 3 กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือหน้าที่และอำนาจหลักในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมโดยตรง ส่วนจะใช้กับหน่วยงานของรัฐอื่นใดให้เป็นไปตามที่สภานโยบายประกาศ

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
		<p>กำหนด โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับหน่วยงานของ รัฐนั้นด้วยก็ได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นการกำหนดชัดว่าใช้บังคับกับ หน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือ หน้าที่และอำนาจหลักในการให้ทุน สนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม โดยตรง ซึ่งได้แก่ หน่วยงานให้ทุนใน ระบบวิจัยและนวัตกรรม ตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มาตรา 7 - การกำหนดในตอนท้าย ของมาตรา 3 “ส่วนจะใช้กับหน่วยงานของรัฐอื่นใดให้ เป็นไปตามที่สภานโยบายประกาศ กำหนด โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับหน่วยงาน ของรัฐนั้นด้วยก็ได้” เพื่อให้มีความ ยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์การ พัฒนาและการปฏิรูประบบวิจัยและ นวัตกรรม ซึ่งสภานโยบายฯ จะต้อง ดำเนินการให้สอดคล้องกันทั้ง ๒ พระราชบัญญัติ
6. อำนาจในการออก ระเบียบการจัดทำ สัญญาให้ทุน (มาตรา 7)	<ul style="list-style-type: none"> - มีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันกฎหมาย จัดตั้งหน่วยงานของรัฐหลายแห่ง กำหนดให้คณะกรรมการบริหาร หน่วยงานมีหน้าที่และอำนาจใน การออกหลักเกณฑ์ในเรื่องการ จัดสรรทุนของหน่วยงานตนเอง การกำหนดให้ กสว. ออกระเบียบ อาจเป็นการให้อำนาจที่ก้าวล่วง 	<ul style="list-style-type: none"> - วัตถุประสงค์หนึ่งของการออกกฎหมาย ฉบับนี้ เพื่อต้องการให้เกิดแนวปฏิบัติ ของหน่วยงานให้ทุนของรัฐในทิศทาง เดียวกัน คือ เรื่องการให้สิทธิความเป็น เจ้าของในผลงานวิจัยและนวัตกรรมแก่ ผู้รับทุน และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เงื่อนไข ตามที่กำหนดใน กฎหมาย โดยหน่วยงานให้ทุนต่างๆ

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
	<p>หน่วยงานต่างๆ ควรปรับแก้เป็นให้คณะกรรมการ (กสว.) ออกแนวทางหรือกรอบในการจัดทำสัญญาฯ รับทุน รวมถึงข้อกำหนดในการจ้างช่วงด้วย</p>	<p>จะต้องปรับระเบียบภายในของตนให้สอดคล้องกับระเบียบที่ กสว. ออกและสอดคล้องกับกฎหมายนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิรูประบบวิจัยและนวัตกรรม โดยเฉพาะในส่วนของการให้ทุน กสว. จะทำหน้าที่ในการกำกับดูแลระบบการจัดสรรงบประมาณที่ สกสว. รับผิดชอบจัดสรรและส่งงบประมาณ (Budget Allocation) ที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ไปยังหน่วยบริหารและจัดการทุน ซึ่งหน่วยบริหารและจัดการทุนจะต้องออกระเบียบเกี่ยวกับการให้ทุนที่สอดคล้องกับระเบียบของ กสว. ในเรื่องนี้ด้วย
<p>7. การให้ทุน และการเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม (มาตรา ๘)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๘” ทำให้เกิดความสับสนว่า มาตราใดเป็นมาตรหลัก มาตราใดเป็นข้อยกเว้น - การกำหนดให้หน่วยให้ทุนเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม ตั้งแต่เริ่มต้น และหากผู้วิจัยต้องการเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม จึงให้ทำเรื่องขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม ในทางปฏิบัติอาจทำให้หน่วยให้ทุนอาจจะเลือกได้ว่าจะให้ทุนหรือไม่ และ/หรือในทางปฏิบัติจะมีการตกลงกันเรื่องสิทธิความเป็นเจ้าของไว้ตั้งแต่เริ่มทำสัญญา 	<ul style="list-style-type: none"> - “ภายใต้บังคับมาตรา ๘” เป็นวิธีการเขียนกฎหมาย ให้มาตรา ๘ เป็นส่วนที่ยกเว้นการบังคับใช้มาตรา ๘ - หน่วยงานให้ทุนของรัฐ มีภารกิจหลักในการให้ทุนตามโครงการวิจัยและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนงานด้าน นอกจากนี้ ยังมีระบบการติดตามและประเมินผลการให้ทุนของหน่วยงานให้ทุนต่างๆ ซึ่งหากผลการประเมินหน่วยงานให้ทุนไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของการให้ทุนตามยุทธศาสตร์และแผนงานที่วางไว้ หน่วยงานให้ทุนนั้นอาจถูกประเมินว่าไม่มีศักยภาพ และไม่สามารถดำเนินการตามภารกิจได้

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
		<ul style="list-style-type: none"> - หากเป็นกรณีที่สัญญา มีการตกลงกันเรื่องความเป็นเจ้าของไว้ตั้งแต่เริ่มทำสัญญา ก็สามารถทำได้โดยไม่ขัดกับกฎหมายฉบับนี้
<p>8. การเปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นตามสัญญา (มาตรา ๗)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดให้นักวิจัยมีหน้าที่เปิดเผยผลงานฯ ทันทีที่ทราบว่าผลงานที่เกิดขึ้นอาจได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา โดยแจ้งกับกับผู้รับทุนและ/หรือผู้ให้ทุน เพื่อให้ง่ายต่อการบริหารจัดการผลงานที่เกิดขึ้น และนักวิจัยจะเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการทำงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - จะมีการกำหนดระยะเวลาในการเปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมไว้ในระเบียบที่ออกภายใต้มาตรฐานนี้
<p>9. การขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม (มาตรา ๘)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายไม่ได้กำหนดขั้นตอนการพิจารณาของผู้ให้ทุนไว้ 	<ul style="list-style-type: none"> - การให้สิทธิความเป็นเจ้าของแก่ผู้รับทุนตามกฎหมายนี้ จะมีการกำหนดในระเบียบไว้ซึ่งโดยหลักการผู้ให้ทุนจะพิจารณาความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารและระยะเวลา ซึ่งเมื่อผู้รับทุนดำเนินการครบถ้วนถูกต้องก็จะสามารถเป็นเจ้าของได้ (Formality Check)
<p>10. กระบวนการ/วิธีการ ขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม (มาตรา ๘)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อยื่นขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมพร้อมแผนการใช้ประโยชน์ในผลงานชิ้นแรกแล้ว แต่ในโครงการได้ค้นพบผลงานวิจัยและนวัตกรรมอีกหลายชิ้น ซึ่งต้องใช้ประโยชน์ประกอบกัน ซึ่งมาตรา ๑๑ กำหนดว่าหากครบระยะเวลา ๒ ปีแล้ว ไม่มีการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย ให้ผลงานวิจัยตกไปเป็นของผู้ให้ทุน 	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยให้รวมถึง “ความพยายามใช้ผลงานวิจัย” ซึ่งหากการนำผลงานวิจัยชิ้นแรกไปเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการต่อยอดผลงานวิจัยในขั้นถัดๆ ไป ก็ถือว่าใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยแล้ว - กรณีนี้อาจถือได้ว่าผลงานวิจัยที่ค้นพบชิ้นเป็นชิ้นแรก อยู่ในระหว่างความพยายามจะใช้ประโยชน์ โดยเป็นการบริหารจัดการเทคโนโลยีของผู้รับทุน

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
	<p>กรณีเช่นนี้หากมีขั้นตอนวิจัยที่ซับซ้อน (complication scenario) เช่น ค้นพบผลงานหลายชิ้น แต่ผลงานชิ้นแรกครบกำหนดระยะเวลา 2 ปีแล้ว โดยที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์ แต่ผลงานชิ้นที่ 2 ยังไม่แล้วเสร็จ และจะต้องใช้ผลงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้นประกอบการ จึงจะใช้ประโยชน์ได้ จะมีแนวปฏิบัติอย่างไร</p>	<p>เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของผลงานวิจัยชิ้นต่อ ๆ ไปที่อยู่ระหว่างการวิจัยตามระยะเวลาของโครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำแผนการใช้ประโยชน์ อาจเป็นกลไกในการช่วยอธิบายกระบวนการบริหารจัดการผลงานวิจัยชิ้นแรกนั้นว่า จะมีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร เมื่อผลงานวิจัยชิ้นต่อไปของโครงการเสร็จสิ้นแล้ว
<p>11. แนวปฏิบัติในการขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยฯ กรณีการรับทุนร่วมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและนักวิจัย (มาตรา ๙)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ในทางปฏิบัติมีกรณีการรับทุนของหน่วยงานบางแห่ง กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาและนักวิจัยลงนามร่วมกันในฐานะผู้รับทุน จะมีแนวปฏิบัติอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> - จะกำหนดเป็นแนวปฏิบัติ “ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้รับทุน แต่ประสงค์จะให้นักวิจัยลงนามร่วมในสัญญาด้วย ในสัญญาจะต้องระบุให้ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยเป็นผู้รับทุน ส่วนนักวิจัยลงนามในฐานะนักวิจัยในโครงการวิจัยที่รับทุน” เป็นต้น
<p>12. กรณีหน่วยงานของรัฐและเอกชนร่วมกันให้ทุนสนับสนุนการวิจัย (มาตรา ๙)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อกำหนดในมาตรานี้อาจเป็นอุปสรรคที่จะหาหน่วยงานภาคเอกชนมาร่วมลงทุนในงานวิจัย - ในกรณีที่เอกชนสนับสนุนทุนร่วมกันในโครงการวิจัยของภาครัฐ จะมีแนวปฏิบัติอย่างไร ซึ่งหลักการต้องไม่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมของภาคเอกชน - ควรกำหนดสัดส่วนการร่วมลงทุนของเอกชนและตกลงในเรื่องความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาไว้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระเบียบคณะกรรมการจะต้องกำหนดเรื่องความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยฯ ในกรณีเอกชนร่วมให้ทุนกับหน่วยงานของรัฐ เช่น อาจกำหนดให้ตกลงเรื่องความเป็นเจ้าของกันเองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานรัฐ หรืออาจตกลงตามสัดส่วน

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
	ตั้งแต่ต้นเพื่อมิให้เกิดปัญหาใน ภายหลัง	
13. หลักการเรื่องการ ให้คนต่างด้าวเป็น เจ้าของผล งานวิจัยฯ (มาตรา 1๐)	- เป็นการกำหนดไว้อย่างกว้างโดย ยังไม่ทราบรายละเอียด และเห็นว่า เป็นการให้อำนาจสถานนโยบายฯ ใช้ดุลพินิจค่อนข้างมาก ควรให้มี หลักเกณฑ์คร่าวๆ ให้เห็นเพื่อเป็น กรอบในการใช้ดุลพินิจเพื่อป้องกัน ปัญหาในอนาคต	- รายละเอียดจะกำหนดในระเบียบสภานโยบาย โดยผ่านการรับฟังความเห็น และการหารือร่วมระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องต่อไป
14. การนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมไป ใช้ประโยชน์ (มาตรา 1๑)	- ระยะเวลา ๒ ปี ที่กำหนดให้ผู้รับ ทุนที่เป็นเจ้าของผลงานวิจัยต้องใช้ ประโยชน์ อาจไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยด้านดิจิทัล ซึ่งพัฒนาและ หมดอายุเร็วมาก ควรกำหนดให้ สั้นลงสำหรับเทคโนโลยีนี้	- ระยะเวลา 2 ปีเป็นระยะเวลาที่ได้มีการ หารือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประชุม จำนวนหลายครั้งและมีข้อยุติแล้ว นอกจากนี้ “ภายในระยะเวลา ๒ ปี” หมายความว่าผู้รับทุนที่เป็นเจ้าของ จะต้องใช้ประโยชน์ในผลงานวิจัยและ นวัตกรรมนั้นก่อนหมดระยะเวลา ๒ ปี
15. การกำหนดให้ ผู้รับทุนหรือ นักวิจัยเป็น ผู้บริหารจัดการ ผลงานวิจัยและ นวัตกรรม (มาตรา 12)	- การกำหนดให้ ผู้รับทุน หรือ นักวิจัย เป็นผู้บริหารจัดการ มีข้อ พิจารณา ดังนี้ - หากมีการเปลี่ยนแปลงแผนการใช้ ประโยชน์จากเดิมที่แจ้งให้ผู้ให้ทุน ทราบครั้งแรก มีแนวปฏิบัติอย่างไร แผนการใช้ประโยชน์ยังอาจมีการ ปรับเปลี่ยนตามภาคเอกชน/ธุรกิจ ที่สนใจในผลงาน หรือโอกาสใน สถานการณ์ต่างๆ ได้หรือไม่ - หน่วยงานใดมีหน้าที่สนับสนุน ทรัพยากร โดยเฉพาะงบประมาณ ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการ	กฎหมายกำหนดให้ผู้รับทุนต้องดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้รับทุนต้องทำแผนการใช้ประโยชน์ ยื่นต่อผู้ให้ทุนตอนขอเป็นเจ้าของผล งานวิจัยฯ 2) ผู้ให้ทุนต้องรายงานผลการใช้ ประโยชน์ตามระเบียบคณะกรรมการ เรื่องการรายงานผลการใช้ประโยชน์ และตามแผนการใช้ประโยชน์ที่ยื่นไว้ ตามข้อ 1 จะกำหนดเป็นรายละเอียดในระเบียบ - แผนการใช้ประโยชน์ อาจปรับเปลี่ยนได้ ตามสถานการณ์การใช้ประโยชน์ผล

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
	<p>ขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากมีการขอรับความคุ้มครองไปแล้วและมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยที่ผู้รับทุน (มหาวิทยาลัย) รับผิดชอบค่าใช้จ่ายไปแล้ว หากมีการโอนสิทธิความเป็นเจ้าของกลับไปยังผู้ให้ทุน ผู้รับทุน (มหาวิทยาลัย) สามารถดำเนินการขอรับการสนับสนุนงบประมาณที่ได้จ่ายไปก่อนแล้วจากผู้ให้ทุนได้หรือไม่ 	<p>งานวิจัยฯ นั้น โดยแนวปฏิบัติคือ ผู้รับทุนต้องแจ้งแก่ผู้ให้ทุนทราบ และรายงานผลการใช้ประโยชน์ ตามระยะเวลาที่จะกำหนดในระเบียบคณะกรรมการ (คณะกรรมการอาจกำหนดให้รายงานทุกๆ หนึ่งปี เป็นต้น)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อผู้รับทุนประสงค์เป็นเจ้าของผลงานวิจัยฯ จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการบริหารผลงานวิจัยฯ ซึ่งผู้รับทุนจะต้องมีการประเมินศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการผลงานวิจัยและความคุ้มค่าของการนำไปใช้ประโยชน์ก่อนขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยฯ หากเห็นว่าไม่คุ้มค่าก็อาจไม่ขอเป็นเจ้าของได้ - กรณีโอนสิทธิในผลงานวิจัยกลับไปเป็นผู้ให้ทุน เกิดได้ 2 กรณีคือ <ol style="list-style-type: none"> 1) ผู้รับทุนไม่ใช้ประโยชน์ผลงานวิจัย : ผู้ให้ทุนไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้นี้ เนื่องจากเป็นการประเมินความคุ้มค่าก่อนขอเป็นเจ้าของโดยผู้รับทุนเอง 2) กรณีรัฐบังคับใช้สิทธิ : รัฐต้องเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม (ผู้รับทุน)
<p>16. การจัดสรรรายได้ให้แก่นักวิจัยและการนำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้สำหรับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เกณฑ์การแบ่งปันผลประโยชน์ให้นักวิจัย และเกณฑ์การนำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้สำหรับการวิจัยและสร้างนวัตกรรม ของแต่ละ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระเบียบเรื่องการจัดสรรรายได้ให้แก่ นักวิจัยและการนำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้สำหรับการวิจัยและสร้างนวัตกรรมจะไม่กำหนดลงรายละเอียดถึงสัดส่วนการ

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดง ความเห็น
การวิจัยและสร้างนวัตกรรม (มาตรา 1๓)	มหาวิทยาลัย/สถาบันวิจัย กำหนดไว้แตกต่างกัน จึงตั้งข้อสังเกตว่าไม่ควรระบุสัดส่วนที่ตายตัวลงในระเบียบที่จะออกตามมาตรานี้ - มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องภาษีเงินได้ไว้หรือไม่ อย่างไร	แบ่งปันรายได้ เพื่อให้หน่วยงานให้ทุนมีอิสระในการกำหนดสัดส่วนได้เอง แต่จะกำหนดเพียงว่าต้องมีการแบ่งปันในสัดส่วนที่เหมาะสม และการแบ่งรายได้จะต้องจัดแบ่งไปยังผู้รับทุนก่อนหักค่าใช้จ่าย
17. ผู้ให้ทุนยังคงมีสิทธิในการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม (มาตรา 15)	- มีข้อสังเกตว่า หากรูปแบบการใช้ประโยชน์ขัดกันระหว่างหน่วยงานผู้ให้ทุน และผู้รับทุน เช่น การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ กับ สาธารณประโยชน์ จะมีแนวทางการพิจารณาอย่างไร	- รับเป็นข้อเสนอปรับปรุงถ้อยคำ เช่น “หรือ เพื่อดำเนินการอื่นอันเป็นประโยชน์สาธารณะที่ไม่กระทบต่อการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของเจ้าของผลงานวิจัย”
18. การบังคับใช้สิทธิในภาวะสงครามหรือการรบหรือในภาวะฉุกเฉินฯ (มาตรา 18)	- ในกรณีของพระราชบัญญัติวัคซีนแห่งชาติ กำหนดในเรื่องการบังคับใช้สิทธิไว้เช่นเดียวกัน จะใช้กฎหมายใดบังคับ	- พระราชบัญญัติวัคซีนแห่งชาติกำหนดไว้เป็นเรื่องเฉพาะการผลิตวัคซีน และไม่ขัดกับมาตรา 18 ของกฎหมายนี้แต่อย่างใด โดยหากมีกรณีเกี่ยวกับวัคซีน ที่ต้องมีการผลิตวัคซีน ก็ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวัคซีนแห่งชาติ - กระบวนการที่กำหนดไว้ใน พรบ. วัคซีนแห่งชาติ ซึ่งอาจทำได้รวดเร็วกว่า นอกจากนี้ พระราชบัญญัติวัคซีนแห่งชาติ มาตรา ๑๘ ไม่ใช่เรื่องการบังคับใช้สิทธิภาครัฐ
19. ความเห็นในแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ	- กรณีที่พระราชบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติสิทธิบัตรกำหนดหลักการไว้เหมือนกัน จะนำกฎหมายใดมาใช้บังคับ	- บทบัญญัติที่เหมือนกันระหว่างกฎหมายนี้ และกฎหมายสิทธิบัตร คือเรื่องการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐ มาตรา 18 ซึ่งตามหลักการได้วางไว้ว่า หากผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นสิทธิบัตรก็สามารถเลือกใช้กฎหมายสิทธิบัตรได้ แต่หากไม่

ร่างพระราชบัญญัติ	ประเด็นที่มีการรับฟังความเห็น	การชี้แจงรายละเอียดที่มีการแสดงความเห็น
		<p>เข้าเงื่อนไขสิทธิบัตร ก็สามารถใช้มาตรา ๑8 นี้ (มีสิทธิเลือก และมาตรา ๑8 ตามกฎหมายนี้จะใช้ได้กว้างกว่า)</p> <ul style="list-style-type: none"> - นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างเรื่องอำนาจในการบังคับใช้สิทธิโดย มาตรา 51 พรบ. สิทธิบัตร ให้ใช้อำนาจอธิบดีของหน่วยงานที่ต้องการบังคับใช้สิทธิ แต่กฎหมายนี้ให้ขออนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีให้นายกรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี - มาตรา ๕๒ ด้วย
<p>20. อำนาจหน้าที่ในการออกระเบียบ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กสว.) เป็นคณะกรรมการที่มีหน้าที่ในเรื่องการจัดสรรงบประมาณตามนโยบายและ ยุทธศาสตร์ (budget allocation) ไปยังหน่วยงานให้ทุน จะมีความเหมาะสมหรือไม่ในการทำหน้าทีเป็นผู้กำหนดระเบียบและแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานให้ทุน - รายละเอียดต่าง ๆ ในทางปฏิบัติจะกำหนดลงในระเบียบที่ กสว. และ สภานโยบายฯ จะจัดทำและ ประกาศใช้ภายหลัง ควรมีกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> - กสว. มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแล สกสว. ซึ่งทำหน้าที่จัดสรรงบประมาณไปยังหน่วยงานให้ทุนตามนโยบาย และ สกสว. มีหน้าที่กำหนดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานของหน่วยงานให้ทุน และ ติดตามประเมินผลด้วย จึงมีความเหมาะสมในการเป็นผู้ออกระเบียบและ กำกับดูแลและติดตามหน่วยงานให้ทุน ให้ดำเนินการเป็นตามระเบียบ และ กฎหมายนี้ - กระบวนการจัดทำกฎหมายลูก (ระเบียบและประกาศ) จะต้องดำเนินการโดยมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน โดย สอวช. จะประสานการทำงานกับ สกสว. เพื่อผลักดันให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และหลักการของกฎหมาย

๔. การพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจากประเด็นที่ได้รับฟังความเห็น

การพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ประกอบกับรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผลการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานที่เสนอร่างฯ แล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

๔.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผลให้ชัดเจนตามแนวทางการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายของสำนักงานฯ

๔.๒ เพิ่มบทจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากมีบทบัญญัติเรื่องการบังคับใช้สิทธิของรัฐกับเอกชน รวมทั้งเพิ่มความในคำปรารภเพื่อระบุเหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

๔.๓ แก้ไขเพิ่มเติมจากเดิมที่กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่การให้ทุนของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน เว้นแต่จะเป็นการให้ทุนเพื่อดำเนินการตามภารกิจปกติของหน่วยงาน เป็นการกำหนดให้ใช้บังคับเฉพาะแก่หน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือหน้าที่และอำนาจในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติกำหนด ทั้งนี้ เพื่อมิให้รวมถึงหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ซึ่งแม้จะมีการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมก็ตาม แต่เป็นเพียงการดำเนินการเพื่อพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจปกติของหน่วยงานของรัฐตามความมุ่งประสงค์ของหน่วยงานผู้เสนอร่าง (ร่างมาตรา ๓)

๔.๔ เพิ่มข้อยกเว้นการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้กับการวิจัยและนวัตกรรมใน ๕ กรณี (ร่างมาตรา ๔) ดังนี้

(๑) การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือหน้าที่และอำนาจในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมตามที่สภานโยบายประกาศกำหนด เนื่องจากผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้มาในกรณีนี้จะนำมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจปกติของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเท่านั้น จึงไม่ควรอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายฉบับนี้ด้วย

(๒) การวิจัยและนวัตกรรมซึ่งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็นผู้ให้ทุนโดยใช้เงินรายได้ซึ่งมิใช่เงินที่ได้รับจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือเงินทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากในทางปฏิบัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะมีการให้ทุนวิจัยโดยใช้เงินรายได้ของตนเอง ซึ่งกรณีดังกล่าว สมควรกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ให้ชัดเจน เพื่อมิให้เกิดปัญหาการตีความในภายหลัง

(๓) การวิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธยุทโธปกรณ์ เทคโนโลยีทางทหารหรือการป้องกันประเทศ เฉพาะเพื่อการใช้ประโยชน์ทางการทหารหรือความมั่นคงของรัฐ เนื่องจากการวิจัยและนวัตกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ จึงไม่ควรให้ผลงานที่เกิดขึ้นเป็นของผู้รับทุนหรือนักวิจัยตามกฎหมายฉบับนี้

(๔) การวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมวลมนุษยชาติหรือประชาชนชาวไทยโดยรวมหรือจะต้องใช้เป็นพื้นฐานสำคัญของการวิจัยอื่น ซึ่งไม่สมควรให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นของบุคคลใดหรือองค์กรใดเป็นการเฉพาะ เนื่องจากเป็นงานวิจัยพื้นฐานที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดและสร้างประโยชน์ในวงกว้าง จึงควรสงวนไว้ให้รัฐเป็นเจ้าของและนำไปใช้ประโยชน์ตามแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด โดยไม่ให้ผู้ใดมีสิทธิขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมดังกล่าวได้ มิฉะนั้น จะมีผลเป็นการกีดกันมิให้ผู้อื่นสามารถนำผลงานดังกล่าวไปวิจัยและพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างประโยชน์ต่อไปได้

(๕) การวิจัยและนวัตกรรมอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อรองรับการวิจัยและนวัตกรรมที่สมควรกำหนดเป็นชื่อยกเว้นในอนาคต

๔.๕ ปรับปรุงบทนิยาม (ร่างมาตรา ๕) ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม” ให้ชัดเจนขึ้น โดยกำหนดให้ครอบคลุมกรณีการอนุญาตให้ใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมและการจำหน่ายจ่ายโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมโดยมีประโยชน์ตอบแทนที่คำนวณเป็นเงินได้ด้วย

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้ให้ทุน” ให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๓ ที่กำหนดให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับแก่การให้ทุนของหน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์หรือหน้าที่และอำนาจในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมตามที่สภานโยบายประกาศกำหนด

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นักวิจัย” โดยกำหนดให้หมายความรวมถึงผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งร่วมประดิษฐ์หรือร่วมสร้างสรรค์ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของการดำเนินงานวิจัยส่วนใหญ่ ซึ่งจะมีผู้ช่วยนักวิจัยเข้าร่วมในคณะผู้วิจัย รวมทั้งให้สิทธิแก่ผู้ช่วยนักวิจัยที่เข้าร่วมในคณะผู้วิจัยดังกล่าวในการยื่นคำขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดด้วย

(๔) ตัดบทนิยามคำว่า “หน่วยงานภาคเอกชน” และ “สถาบันวิจัย” ออก เนื่องจากรวมอยู่ในความหมายของบทนิยามคำว่า “ผู้รับทุน” แล้ว

(๕) แก้ไขบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” จากเดิมที่กำหนดให้หมายถึง “คณะกรรมการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม” ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ เป็น “คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ” รวมทั้งเพิ่มบทนิยามคำว่า “สภานโยบาย” โดยกำหนดให้หมายถึง สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการตัดบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามร่างเดิมมาตรา ๑๖ ถึง มาตรา ๒๒ ออก เนื่องจากไม่มีความจำเป็นต้องจัดตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ขึ้นมา แต่ควรกำหนดให้สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นองค์กรที่กำหนดนโยบายการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งกำกับดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐผู้ให้ทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพื่อให้การส่งเสริมการใช้

ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมมีความเป็นเอกภาพ และสอดคล้องกับการกำหนดทิศทางด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๔.๖ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำสัญญาให้ทุนของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยบัญญัติให้ข้อกำหนดซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญาให้ทุนเป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ รวมทั้งกำหนดให้ใช้ระเบียบคณะกรรมการดังกล่าวกับกรณีสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้รับทุนกับบุคคลอื่นด้วย นอกจากนี้ เพื่อความชัดเจน ได้บัญญัติถึงความเป็นโมฆะของข้อกำหนดในสัญญาให้ทุนที่แตกต่างจากระเบียบที่คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมกำหนด (ร่างมาตรา ๖)

๔.๗ เพิ่มหน้าที่ของผู้รับทุนในการเปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมต่อผู้ให้ทุน เพื่อเป็นเงื่อนไขในการยื่นคำขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม และหน้าที่ของหัวหน้าโครงการวิจัยในการเปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรมต่อผู้รับทุน (ร่างมาตรา ๗)

๔.๘ ปรับปรุงหลักการในเรื่องการเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม โดยแก้ไขให้ผู้ให้ทุนเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมในลำดับแรกก่อน โดยหากผู้รับทุนหรือนักวิจัยมีความประสงค์จะเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม สามารถยื่นคำขอเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม โดยต้องมีการเปิดเผยผลงานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งเสนอแผนการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้วย ทั้งนี้ เพื่อกำหนดเงื่อนไขการเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของผู้รับทุนหรือนักวิจัยให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้นโดยผ่านกลไกการยื่นคำขอและการเสนอแผนการใช้ประโยชน์ จากเดิมที่กำหนดให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากสัญญาให้ทุนเป็นของผู้รับทุนโดยอัตโนมัติ (ร่างมาตรา ๘)

๔.๙ กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ทุนสนับสนุนผลงานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกันระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชน โดยให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาร่วมให้ทุน เนื่องจากมีใช้การให้ทุนสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐทั้งหมด จึงสมควรกำหนดให้ความเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมเป็นไปตามเจตนาของผู้ร่วมให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม (ร่างมาตรา ๙)

๔.๑๐ กำหนดเพิ่มเติมให้สิทธิของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สภานโยบายกำหนด เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการกำหนดแนวทางของสภานโยบายตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ในเรื่องดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

๔.๑๑ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการผลงานวิจัยและนวัตกรรม และการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้รับทุนหรือนักวิจัย ซึ่งเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมในการบริหารจัดการผลงานวิจัยและนวัตกรรม และรายงานการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งกำหนดผลทางกฎหมายกรณีผู้รับทุนหรือนักวิจัยดังกล่าวมิได้นำผลงานไปใช้ประโยชน์ หรือมิได้พยายามนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลาที่ผู้ให้ทุนกำหนด โดยให้ผลงานนั้นตกกลับมาเป็นของผู้ให้ทุน นอกจากนี้ ได้กำหนดกลไกการขอขยายระยะเวลาการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม หากเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมแสดงถึงความพยายามในการ

ใช้ประโยชน์ตามที่กำหนด รวมทั้งกำหนดรองรับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนสิทธิไว้ด้วย (ร่าง มาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

๔.๑๒ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดสรรรายได้จากการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและ นวัตกรรมให้แก่นักวิจัย และการนำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้สำหรับการวิจัยและสร้างนวัตกรรม (ร่างมาตรา ๑๓) ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้รับทุนหรือนิติบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้รับทุนซึ่งเป็นเจ้าของ ผลงานวิจัยและนวัตกรรม มีรายได้จากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ให้จัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งให้แก่นักวิจัย และหากผู้รับทุนเป็นสถาบันอุดมศึกษาให้นำรายได้ส่วนหนึ่ง ไปใช้สำหรับการวิจัยและสร้างนวัตกรรมด้วย

(๒) ในกรณีที่มีนักวิจัยหลายคน และมีนักวิจัยบางคนเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและ นวัตกรรมและมีรายได้จากการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ให้จัดสรรรายได้ ส่วนหนึ่งแก่นักวิจัยอื่นซึ่งมิได้เป็นเจ้าของด้วย

๔.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมของผู้รับทุนหรือนักวิจัย โดย กำหนดให้ผู้รับโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมในทุกทอดต้องอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติที่กำหนดหน้าที่ในการ บริหารจัดการและการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ด้วย (ร่างมาตรา ๑๔)

๔.๑๔ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการในการออกคำสั่ง ให้หน่วยงานของรัฐผู้ให้ทุนโอนหรืออนุญาตให้ใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมแก่หน่วยงานของรัฐหรือ บุคคลอื่น หากคณะกรรมการเห็นว่าผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นจะเป็นประโยชน์ ต่อสาธารณะมากกว่าหากอยู่ในการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไข ปัญหา “งานวิจัยชิ้นทิ้ง” เช่นที่เกิดขึ้นในอดีต (ร่างมาตรา ๑๖)

๔.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการขอใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้ชัดเจนว่า ในกรณีที่ คณะกรรมการมีคำสั่งอนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตามที่มีผู้ร้องขอ ให้ถือว่าคำสั่ง อนุญาตดังกล่าวเป็นการให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด นอกจากนี้ กำหนดให้ ผู้ยื่นคำขอ และ เจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม มี สิทธิอุทธรณ์ คำสั่ง ตามมาตรานี้ต่อสภานโยบาย (ร่างมาตรา ๑๗)

๔.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการบังคับใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมในภาวะสงครามหรือ ในภาวะฉุกเฉิน จากเดิมที่กำหนดให้ “รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ” เป็น “นายกรัฐมนตรี โดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรี” มีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงาน ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากทุนสนับสนุนการวิจัย และนวัตกรรมของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการบังคับใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตามมาตรา ๕๒ แห่ง พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ร่างมาตรา ๑๘)

๔.๑๗ กำหนดเพิ่มเติมให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้นตาม

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเกี่ยวข้องกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และเพื่อให้เกิดความชัดเจน
ในเรื่องเขตอำนาจศาลในการพิจารณาคดี (ร่างมาตรา ๑๙)